

tigt – men som sagen ligger lige nu, er SF ikke med i EU-politikken, og hvorfor så dette knæfald?

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svarene, men jeg er nødt til at få uddybet noget vedrørende det finsk-svenske initiativ.

Jeg spurgte udenrigsministeren, om Sverige og Finland i ånden fra Nordisk Råds møde om Europa havde taget kontakt til den danske regering, inden de kom med initiativet, men det kan jeg jo få svar på senere. Det, jeg synes er interessant, er, at vi her har to alliancefri lande, og jeg er helt enig med udenrigsministeren i, at hvis de havde foreslået, at man skulle oprette et fælles-europæisk forsvar, der også skulle varetage det territoriale forsvar, havde det virkelig været opsigtsvækkende. Men det er jo ikke det, de to lande har foreslået. Det, de har forholdt sig til, er den europæiske debat om, hvordan vi skal indrette den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, og her er der kommet en klar melding fra svensk-finsk side om, at de synes, at Petersberg-områderne skal med i forsvarspolitikken.

Statsministeren har jo tidligere sagt noget lignende på en konference, og derfor spørger jeg nu regeringen: Er regeringen enig i, at de områder, som er dækket af Petersberg – altså krisestyring, humanitært arbejde og fredsbevarende indsats – skal indgå i EU's politik? I så fald må man finde den rigtige måde, hvorpå man kan give Den Vesteuropæiske Union mandat til at udføre tingene, og jeg vil gerne understrege, at det udtryk, Sveriges og Finlands udenrigsministre bruger, netop er et »opdrag« til Den Vesteuropæiske Union. Man kan selvfølgelig diskutere sagen videre, men hvis vi kunne få den melding fra regeringen i dag, synes jeg, vi er kommet et skridt nærmere på klarhed.

Jeg synes også, det var et interessant møde i Birmingham om den status, observatørerne har i Den Vesteuropæiske Union. Det billede, jeg ser tegne sig, er, at observatørerne kan få en mere forpligtende rolle i Den Vesteuropæiske Union. Det vil betyde meget, at de alliancefri lande, der af historiske grunde ikke er med i NATO, som observatører til Den Vesteuropæiske Union kan blive inddraget lidt mere i den europæiske sikkerhedsstruktur, der skal udføres gennem Den Vesteuropæiske Union, og derfor synes jeg også, det er interessant, hvordan regeringen forholder sig til det spørgsmål. Det kan jo løse det problem, som specielt de alliancefri lande har, hvis

det er sådan, at man på den måde kan friholde dem fra Den Vesteuropæiske Unions artikel 5, hvor der tales om den gensidige forsvarsforpligtelse.

Til sidst vil jeg sige til udenrigsministeren, at jeg er helt enig med udenrigsministeren i udenrigsministerens betragtninger omkring fleksibilitet, for jeg tror i virkeligheden, at man taler meget, meget ved siden af, hvis det, man forestiller sig, er en fleksibilitet, hvor man kan sidde og vælge a la carte. Den diskussion, som jeg ser, og som specielt Tyskland/Frankrig fører sig frem på, handler jo i virkeligheden om en fleksibilitet, der meget ligner miljøgarantien, og det vil sige, at man i EU laver nogle generelle minimumsregler: Hvad er det for nogle politikker, vi er forpligtet til at samarbejde om? Og så ønsker de en fleksibilitet gående i retning af: Så kan vi i øvrigt køre meget, meget videre, hvis det er sådan, at de andre ikke vil med.

Det ser jeg som noget risikabelt, og derfor forstår jeg godt, at udenrigsministeren har en klar reservation her, for det kan jo netop betyde, at man sætter en motor i gang, der kommer til at køre så stærkt, at den kører fra alle de andre lande, som ikke har mulighed for at følge med. Og vi skal ikke udvikle det europæiske samarbejde hurtigere, end at befolkningerne kan følge med. Det tror jeg er den lære, man har kunnet udtrække af de folkeafstemninger, vi har haft.

Så derfor forstår jeg ikke rigtig, at SF er så begejstret for ordet fleksibilitet, hvis man fortolker det sådan, som jeg fortolker det her, og som jeg kan se i papirerne at det skal diskuteres nu her på mandag.

Steen Gade (SF):

Min kritik på det her punkt går på, at jeg synes, at regeringen ikke for alvor har gjort sig nogen overvejelser vedrørende begrebet fleksibilitet – man kan måske også sige, at vi ikke kollektivt har gjort os nogen overvejelser – og det synes jeg er utroligt, når vi rent faktisk er blandt dem, der har skaffet noget fleksibilitet. Det er mit grundsyn. Og jeg håber, at vi kan få det ud af diskussionen her i dag, og at det nu mere klart kommer til debat på regeringskonferencen, at vi kommer lidt videre end den opsummering, udenrigsministeren er kommet med. Vi er jo ikke kommet længere i den diskussion, end vi var for et halvt år siden og et år siden.

Udenrigsministeren ved i hvert fald godt, at det er SF's synspunkt vedrørende det, der er knyttet til det indre marked og dermed de dele